

Viran Eyi Aşk

– *lemide* · 25 Temmuz 2012

Viran-Eyi-Aşk

seyyar gülücüğümün ucunda kıvrılırken zaman
bitirdi aşkı yakamoz kokulu kadın
söyle
hangi denizin dalgasıyla geldin sahilime
nasılda döküldün közlerimin üzerine

sen ki
sen meltemlerin savruk kadını
meğer her sözün sahte
her sözün yalanmış
oysa
ben kör kütük sana inandım
söyle/sen/e
kaç yıldız kaydırдың gözlerinde
mevsimsiz kaç mevsim kuşandın üstüne

seni seviyorum diyordun ya hani
şimdi
kimin koynuna dökülüyor o cümlelerin
kaç yalan daha örtünecek sen/sizce gecelerim
şimdi
tanımadığım bir şehirde
bilmediğim evlerde
kim bilir kimin yatağını ısıtıyor beni yakan tenin
kimden sevgi dileniyor
avuçlarıma sığmayıp çekip giden ellerin
hangi gecenin karanlığında
hangi kahpe rüzgar savuruyor saçlarını
bak
yine titriyor yatağımın boş yanı
kimin elleri siliyor
aşk yorgunu terini
artık sözcükler yaralı,

sevgim merhum
al üstüne siyah bir kefen yap bedenimi
belki o zaman bir kez daha d/okunurum

halen sana
seni seviyorum diyebiliyorum ya
helal olsun bana
gözlerimde patlarken n/isyanlar
sen ki kimin kollarında sensizliğimi düşünüp
kahkahalarla gülüyorsun
bu mevsimde ismin dudaklarımda çöl olacak
dökülecek dudaklarım
hasret yuva kuracak
ve bir kez daha lekelenecek
dilimden sana dökülen sözcüklerim

aşk kitabının üstüne yemin ederim
bilsem ki geleceksin
bilsem ki seveceksin
boyumu aşsa da dalgaların
koşup sana geleceğim
ama sen
biliyorum
gece tenli adamların koinunda
beni arıyorsun
mevsim/sızım karanlığım
bilmezsin
sanadır şiir diye her karaladığım

hiçbir c/an,
can katmıyor c/anıma
artık arlanıyorum
her gece kadehlerden seni dilenirken
her son kadehte adınla zikir çekmeye
utanıyorum işte

bir kal boyu git dedim ya sana
sen deli rüzgarların çılgın kadını
gecelerimin kara dulu

bak bir şafak daha kırıldı takvimlerden
bir hazan daha yağdı yorgun omuzlarıma
haykırmalıyım adını artık
bir kurban daha vermesin diye
yaşadığım zamana